

இனிமையான குழந்தைகளே! அனைத்து துக்கமானவர்களையும் சுகமானவர்களாக ஆக்குவது ஒரே ஒரு தந்தையின் கடமையாகும். அவர் தான் அனைவருக்கும் சத்தி கொடுக்கும் வள்ளல் ஆவார்.

கேள்வி: தனது குழந்தைகள் முன்னேறும் கலையில் செல்வதற்காக தந்தை எந்த யுக்தியை கூறுகின்றார்?

பதில்: பாபா கூறுகின்றார் - இனிமையான குழந்தைகளே! நான் என்ன கூறுகின்றேனோ நீங்கள் அதை மட்டுமே கேளுங்கள். மற்றபடி எதையெல்லாம் கேட்டு வந்தீர்களோ அவைகளை மறந்து விடுங்கள். ஏனெனில் நீங்கள் அதன் மூலம் கீழே இறங்கி வந்துவிட்டீர்கள்.

கேள்வி: எந்த ஆழமான ரகசியத்தை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புரிந்திருக்கின்றீர்கள், அதில் அனைத்து வேத சாஸ்திரங்களின் சாரமும் வந்து விடுகின்றது?

பதில்: பிரம்மாவிலிருந்து விஷ்ணு, விஷ்ணுவிலிருந்து பிரம்மாவாக எப்படி ஆகின்றார்? ஒருவொருக் கொருவரின் நாபியிலிருந்து எப்படி வெளிப்படுகின்றனர்? இந்த ஆழமான ரகசியத்தை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தான் புரிந்திருக்கின்றீர்கள். இது அனைத்து வேத சாஸ்திரங்களின் சாரமாகும்.

பாட்டு: கண்ணில்லாதவர்களுக்கு வழி காட்டுங்கள் .....

ஓம்சாந்தி. இனிமையிலும் இனிமையான, மிக அன்பான, செல்லமான குழந்தைகள் பாட்டின் பொருளைப் புரிந்திருப்பீர்கள். முழு உலகிலும் உள்ள குழந்தைகள் தந்தைக்கு மிகவும் பிடித்தமானவர்களாக இருக்கின்றனர். மனிதர்கள் அனைவரும் பரம்பிதா பரமாத்மாவின் குழந்தைகள் என்பதை குழந்தைகள் அறிந்திருக்கின்றீர்கள். ஈஸ்வரிய குடும்பமாகும். குடும்பத்தில் அனைவரையும் விட அதிக அன்பு குழந்தைகளைப் படைத்த தந்தையிடத்தில் இருக்கும். எல்லையற்ற தந்தை கூறுகின்றார் - அன்பான, இனிமையிலும் இனிமையான, செல்லமான குழந்தைகளே! 5 ஆயிரம் ஆண்டிற்குப் பிறகு மீண்டும் வந்து சந்தித்திருக்கின்றீர்கள். எப்பொழுது சந்தித்தீர்கள்? இந்த சங்கமயுகத்தில், இப்பொழுது தான் தந்தை வந்து அனைத்து குழந்தைகளையும் அசாந்தியிலிருந்து சாந்திக்கு அழைத்துச் செல்கின்றார். அமைதிக்காக எவ்வளவு மாநாடுகளை நடத்துகின்றனர்! உலகில் சண்டைகள் நீங்கிவிட வேண்டும் மற்றும் தங்களுக்கும் அமைதி எப்படி ஏற்படுத்துவது? என்று தங்களுக்குள் சந்தித்துக் கொள்கின்றனர். இல்லையெனில் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டுக் கொண்டு விநாசம் செய்து விடுவர். விநாசத்திற்கு பயப்படுகின்றனர். தந்தை வந்து தான் சுகதாமம் அதாவது ஆதி சநாதன தேவி தேவதா தர்மத்தை மீண்டும் ஸ்தாபனை செய்கின்றார், அது இப்பொழுது உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதை மறந்து விட்டனர். எல்லையற்ற தந்தையிடமிருந்து எல்லையற்ற சுகத்திற்கான ஆஸ்தி அடைவதற்காக நீங்கள் அமர்ந்திருக்கின்றீர்கள். பரம்பிதா பரமாத்மா வந்து மீண்டும் அசுர உலகை விநாசம் செய்விக்கின்றார் என்பதை அறிவீர்கள். கண்டிப்பாக விநாசம் ஏற்பட வேண்டும் அல்லவா! ஏனெனில் இந்த நேரத்தில் அனைவரும் துக்கமானவர்களாக இருக்கின்றனர். இது தந்தையின் கல்ப கல்பத்திற்கான கடமையாகும் - யாரெல்லாம் துக்கமானவர்களாக இருக்கின்றார்களோ அவர்களை சுகமானவர்களாக ஆக்குவது. மற்றபடி சுயம் பதீதமாக, துக்கமானவராக இருப்பவர்கள் மற்றவர்களை பாவனமாக, சுகமானவர்களாக எப்படி ஆக்க முடியும்? இது முழு உலகிற்கான விசயமாகும். அனைவருக்கும் சத்தி கொடுக்கும் வள்ளல் ஒருவரே என்று பாடுகின்றனர். ஹே பரம்பிதா பரமாத்மா வந்து பதீதமான எங்களை பாவனமாக ஆக்குங்கள். இதனை அனைத்து தர்மங்களைச் சார்ந்தவர்களும் அறிவார்கள் - பாரதத்தில் தேவி தேவதைகளின் (God, Goddesses) ராஜ்யம் இருந்தது. அந்த நேரத்தில் நாம் கிடையாது. பழமையான பாரதத்திற்கு அதிக மகிமை இருக்கின்றது. பகவான் முதன் முதலில் சொர்கத்தை படைத்தார். அதற்கு எஜமானர் யார்? பாரதம். சொர்கத்தில் தங்கம், வைரமாளிகைகள் இருந்தன. பாரதம் மிகவும் செல்வமிக்கதாக இருந்தது. இப்பொழுது கலியுக கடைசியில் அநேக அநேக தர்மங்கள் உள்ளன, பாக்கி ஒரு தேவி தேவதா தர்மம் மறைந்து போய் விட்டது. ஏழைகளாக, மகான் துக்கிகளாக ஆகி விட்டனர். இப்பொழுது அந்த தந்தை கூறுகின்றார் - இந்த பிரம்மா பாபா வைர வியாபாரியாக இருந்தார். இவர் கூறுவது கிடையாது, நிராகார தந்தை கூறுகின்றார் இந்த சரீரத்தின் மூலம் - இந்த பிரம்மாவும் கூட தனது பிறப்புகளைப் பற்றி அறியவில்லை. பிரம்மா குமார், குமாரிகளாகிய நீங்களும் தங்களது பிறப்புகளைப் பற்றி அறியவில்லை. நான் இவரிடத்தில் பிரவேசம் செய்கின்றேன். இதுவும் நாடகத்தில் இருந்தது. எப்படி பிரவேசம் செய்கின்றார்? என்ற கேள்வியே கிடையாது. எனக்கென்று சரீரம் கிடையாது என்று தந்தை கூறுகின்றார். நான் சாதாரண வயோதிக சரீரத்தில் பிரவேசம் செய்கின்றேன். வருவதும் பாரதத்தில்

தான். இவர் தனது பிறப்புகளைப் பற்றி அறியவில்லை. நான் வந்து இவருக்குப் புரிய வைக்கின்றேன். இவையனைத்தும் ஏற்கெனவே உருவாக்கப்பட்ட எல்லையற்ற பெரிய நாடகமாகும். எந்த விநாடி கடந்து முடிந்ததோ அது திரும்பவும் நடைபெறும். இந்த எல்லையற்ற நாடகத்தின் ரகசியத்தை தந்தை தான் புரிய வைக்கின்றார்.

தந்தை கூறுகின்றார் - குழந்தைகளே! எந்த தானம், புண்ணியம் நீங்கள் செய்து வந்தீர்களோ, இவையனைத்தும் பக்தி மார்கமாகும். இதனால் எந்த பிராப்தியும் கிடையாது. ஏனெனில் இப்பொழுது பக்தியில் எந்த சாரமும் கிடையாது. இவ்வளவு சிலைகளை உருவாக்கி வைத்திருக்கின்றனர், இவைகள் பொம்மை பூஜை என்று கூறப்படுகின்றது. சிலைகளை உருவாக்கினர், உணவு படைத்தனர், பருகச் செய்தனர், மூழ்கடித்தனர் - இவையனைத்தும் புத்தியற்றதல்லவா! ய்க்ருத்தை உருவாக்கும் பொழுது மண்ணினால் ஒரு பெரிய சிவலிங்கம் மற்றும் சிறிய சிறிய சாலிகிராமங்களை உருவாக்குகின்றனர். யாருக்கு பூஜை செய்கின்றோம்? என்பதையும் புரிந்து கொள்வது கிடையாது. தந்தை மற்றும் குழந்தைகள் சேவை செய்திருக்கின்றனர், அதனால் தான் அவர்களுக்கு பூஜை நடைபெறுகின்றது. சிவனுக்கு லிங்கம் உருவாக்குகின்றனர். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கும் கூட சாலிகிராமம் உருவாக்குகின்றனர். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது பாரதத்தை தூய்மையாக்குவதற்கான சேவை செய்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் இறைவனின் உதவியாளர்கள். உங்களுக்கு தந்தையின் மீது அன்பு இருக்கின்றது. தந்தையின் ஸ்ரீமத்படி நடக்கின்றீர்கள், அதனால் தான் ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை என்று பாடப்பட்டிருக்கின்றது. பகவான் எந்த சாஸ்திரத்தையும் கற்றுக் கொடுக்க மாட்டார். எந்த தர்ம ஸ்தாபகர்களும் எந்த சாஸ்திரத்தையும் எடுத்துக் கொள்வது கிடையாது. தர்மத்தை ஸ்தாபனை செய்வதற்காக அவர்கள் வருகின்றனர். அவர்களிடத்தில் என்ன ஞானம் இருக்கின்றதோ அதனைத் தான் கூறுவார்கள். கிறிஸ்து வந்து பைபிள் படித்தார் என்பது கிடையாது. இல்லை, தர்மம் ஸ்தாபனை செய்வதற்கு அவர் வந்தார். தந்தை வந்து ஸ்ரீமத் கொடுக்கின்றார். ஸ்ரீ என்றால் சிரேஷ்ட வழி. பகவானின் வழி தான் உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்த வழியாகும். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது ஸ்ரீமத் படி நடக்கின்றீர்கள். தந்தை கூறுகின்றார் - குழந்தைகளே! என்னை நினைவு செய்யுங்கள், இரண்டு வார்த்தை, அவ்வளவு தான். குழந்தைகளே என்று மிகவும் அன்பாக கூறுகின்றார், ஆக அவர் தந்தை மற்றும் நாம் அனைவரும் ஈஸ்வரிய குடும்பத்தின் அங்கத்தினர்கள். இந்த விசயம் யாருடைய புத்தியிலும் இருக்காது. இவருடைய புத்தியிலும் இல்லாமல் இருந்தது. இப்பொழுது தந்தை அமர்ந்து இவர் மூலமாக புரிய வைக்கின்றார் - இந்த மனித ஆத்மாக்கள் அனைவரையும் நான் பாவனமாக்கி திரும்பி அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். நான் நாடகப்படி மீண்டும் உங்களை அழைத்துச் செல்ல வந்திருக்கின்றேன். ஆத்மாக்களிடத்தில் பாபா உரையாடிக் கொண்டிருக்கின்றார். இவரது (பிரம்மா) ஆத்மாவும் கேட்கின்றது. பாபா நமக்கு ஞானம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றார், இவருக்கென்று சரீரம் கிடையாது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ரூபம் சாதாரண ரூபம் என்று கூற முடியாது. அவர் சொர்க்கத்தின் முதல் இளவரசராக இருந்தார். பிறகு இவர்கள் அனைவரும் கிருஷ்ண பகவானின் மகாவாக்கியம் என்று கூறி விட்டனர். இவ்வாறு இருக்கவே முடியாது. எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கின்றது! சங்கமத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இருக்கவே முடியாது. செயற்கை (Artificial) கிருஷ்ணர்களாக பலர் ஆகின்றனர். மற்றபடி நடைமுறையில் சத்யுகத்தில் இருப்பார். கிருஷ்ணரின் பெயரில் வேறு ஒருவர் இருக்கவே முடியாது. தனக்கு பல பெயர்களை வைத்துக் கொள்கின்றனர். தந்தை கூறுகின்றார் - குழந்தைகளே! இந்த கடைசிப் பிறவியில் தூய்மையாக ஆகின்ற பொழுது தூய்மையான உலகை ஸ்தாபனை செய்வதில் உதவி ஏற்படும். தூய்மை என்பது மிகவும் நல்லது. பல குழந்தைகள் அடி வாங்குகின்றனர். அபலைகளுக்குத் தீங்கு ஏற்படுகின்றது. பாபா, என்ன செய்வது? எம்மை இந்த பந்தனங்களிலிருந்து விடுவியுங்கள் என்று எழுதுகின்றனர். திரௌபதிக்கு சேலை கொடுத்ததாக நாடகத்தில் காண்பிக்கின்றனர். இதனை ஒரு கதையாக உருவாக்கி விட்டனர். பாபா கூறுகின்றார் - குழந்தைகளே! இப்பொழுது தூய்மையாவதன் மூலம் 21 பிறவிகளுக்கு நீங்கள் தனிமையாக மாட்டீர்கள். அங்கு இராம ராஜ்யம் இருக்கும். முக்கிய விகாரம் அசத்த அகங்காரமாகும், தேக அபிமானம். தேகத்தின் மீது மோகம் இருக்கின்றது. அங்கு ஆத்ம அபிமானிகளாக இருக்கின்றனர். நான் பழைய சரீரத்தை விடுத்து புதியதை எடுக்கின்றேன் என்று நினைப்பார். அது தான் ஆத்ம அபிமானி என்று கூறப்படுகின்றது. தந்தை கூறுகின்றார் - நீங்கள் அனைவரும் ஆத்மாக்கள், சிவபாபாவை நினைவு செய்து கொண்டே இருங்கள். ஏனெனில் இப்பொழுது திரும்பிச் செல்ல வேண்டும். இது ஆத்மாக்களின் உண்மையிலும் உண்மையான ஆன்மீக யாத்திரையாகும். அனைவரும் சுப்ரீம் தந்தையிடத்தில் செல்ல வேண்டும். தீர்த்த யாத்திரைக்குச் செல்கின்றனர் எனில் வழியில் ராம் ராம்

என்று கூறிக் கொண்டே செல்கின்றனர். நீங்கள் தந்தையை நினைவு செய்து கொண்டே செல்லுங்கள் என்று தந்தை கூறுகின்றார். இப்பொழுது முழு உலகமும் ராஜயோகத்தை கற்றுக் கொள்ள முடியாது. முந்தைய கல்பத்தைச் சார்ந்தவர்கள் தான் இங்கு வருவார்கள். இப்பொழுது விதை தெளிக்க வேண்டும். எந்த தேவி தேவதா தர்மத்தின் இனிய மரம் இருந்ததோ அது மறைந்து போய் விட்டது. மற்ற கிளைகள் நின்று கொண்டிருக்கின்றன. (ஆலமரத்தைப் போன்று) அதுபோன்று இந்த தேவி தேவதா தர்மத்தின் அஸ்திவாரம் மறைந்து விட்டது. மற்றபடி அடையாளங்கள் (சிலைகள்) இருக்கின்றன. ஆனால் அவர்கள் யார்? என்பது யாருக்கும் தெரியாது. தங்களது தர்மம் பற்றியும் அறியவில்லை, அதனால் தான் இந்து தர்மம் என்று கூறி விட்டனர்.

உங்களது பாரதம் எவ்வளவு கிரீடதாரியாக இருந்தது! என்று தந்தை கூறுகின்றார். தர்மம் என்பது சக்தி வாய்ந்தது என்று தர்மத்தைப் பற்றி கூறப்படுகின்றது. இப்பொழுது தேவதா தர்மம் கிடையாது. பிறகு அந்த தர்மம் எப்படி ஸ்தாபனை ஆகும்? தந்தை சர்வசக்தி வாய்ந்தவர், அவரிடமிருந்து ஆஸ்தி கிடைக்கின்றது. பலமும் அவரிடமிருந்து கிடைக்கின்றது. தந்தை சிருஷ்டியின் விதையாக இருக்கின்றார். நாம் அவரது குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்களாக ஆகிவிட்டோம். தந்தை சத்தியமானவராக, சைத்தன்யமானவராக, ஞானக் கடலாக இருக்கின்றார். அனைத்தும் ஆத்மாவில் இருக்கின்றது. ஆத்மா தான் கேட்கின்றது, படிக்கின்றது. ஆத்மாவில் தான் நல்ல, கெட்ட சம்ஸ்காரம் இருக்கின்றது. இந்த நேரத்தில் அனைவரது ஆத்மாவும் தமோ பிரதானமாக ஆகிவிட்டது. அனைவரையும் விட அதிகமாக தமோ பிரதான புத்தியுடையவர்களாக பாரதவாசிகள் தான் ஆகியிருக்கின்றனர். சிரேஷ்டத்திலும் சிரேஷ்ட ஆத்மாக்கள் பாரதத்தில் தான் இருந்தனர். அவர்கள் தான் சொர்கத்திற்கு எஜமானர்களாக இருந்தனர். இந்த நாடகம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அனைவருக்கும் அவரவர்களது நடிப்பு கிடைத்திருக்கின்றது. ஆத்மாக்கள் அனைத்தும் வடிவில் ஒன்று போல் இருக்கின்றன, அதில் எந்த வித்தியாசமும் கிடையாது. எனது ஆத்மா சிறியதாக இருக்கின்றது, பாபா பெரியதாக இருக்கின்றார் என்பது கிடையாது. இல்லை, ஆத்மா சிறியதாக, பெரியதாக ஆவது கிடையாது. ஆத்மா 84 பிறப்பிற்கான பாகத்தை திரும்பவும் நடிக்கின்றது. அது ஒருபொழுதும் முடிவடைவது கிடையாது. ஒரு ஆத்மா எவ்வளவு சேவை செய்து கொண்டிருக்கும்! அந்த அழிவற்ற பாகம் ஒருபொழுதும் அழியக் கூடியது கிடையாது. இந்த விசயத்தை வித்வான்கள், பண்டிதர்கள், சாஸ்திரத்தின் அத்தாரிட்டி உடையவர்கள் அறிவார்களா என்ன? இவ்வளவு சிறிய ஆத்மாவில் எவ்வளவு உயர்ந்த நடிப்பு இருக்கின்றது! பரம்பிதா பரமாத்மாவும் கூட நாடகத்தின் வசத்தில் இருக்கின்றார். நடிப்பு நடிப்பதற்கு கட்டுப்பட்டு இருக்கின்றார். மிகச் சரியான நேரத்தில் தான் வருவார். அவரும் கூட தனது நடிப்பு சரியான நேரத்தில் நடிக்க வேண்டும். அனைவரையும் சுகமானவர்களாக ஆக்க வேண்டும். ஆத்மா என்றால் என்ன? என்று சிந்தித்து பாருங்கள். பாபாவின் ஆத்மாவும் கூட இந்த அளவிற்கு சிறிய பிந்துவாக இருக்கின்றது. இவ்வளவு சிறிய பொருளுக்கு யாரும் பூஜை செய்ய முடியாது. பக்தியில் பூஜை செய்வதற்காக பெரியதாக ஆக்குகின்றனர். அவரை சிவன் அதாவது ருத்ரன் என்றும் கூறுகின்றனர். இருப்பது பிந்து போன்று. திலகம் கொடுக்கின்றனர் அல்லவா! இது இங்கு மிகவும் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விசயமாகும். வேறு யாரும் புரிய வைக்க முடியாது. இதனை தந்தை அமர்ந்து புரிய வைக்கின்றார், மிக ஆழமான விசயமாகும். தந்தை புரிய வைக்கின்றார் - குழந்தைகளே, ஆத்மாவைப் பாருங்கள், எவ்வளவு சிறியதாக இருக்கின்றது! ஆத்மாவின் இந்திரியங்களைப் பாருங்கள் எவ்வளவு பெரியதாக இருக்கின்றது! இந்த நேரத்தில் அனைவரது ஆத்மா மற்றும் சரீரம் இரண்டும் பதீதமாக இருக்கின்றது, இப்பொழுது மீண்டும் பாவனமாக ஆக வேண்டும். நீங்கள் கலப்படமற்றவர்களாக ஆகுங்கள், ஒருவரிடம் மட்டுமே கேளுங்கள். ஒருவரை மட்டுமே நினைவு செய்யுங்கள். ஆஹா பாபா, நீங்கள் மிகவும் அதிசயம் செய்கின்றீர்கள். எப்படியெல்லாம் ஞானத்தை கூறுகின்றீர்கள்! இந்த ஞானம் கொடுக்குமளவிற்கு வேறு யாருக்கும் சக்தி கிடையாது. தந்தை வந்து படிப்பு கற்றுக் கொடுக்கும் இந்த நேரத்தில் தான் உங்களுக்கு முன்னேறும் கலை ஏற்படுகின்றது. இந்த நேரத்தில் அனைத்து மனிதர்களும் பதீதமானவர்களாக இருக்கின்றனர். அதனால் தான் தந்தை கூறுகின்றார் - அனைவரையும் முன்னேற்றுவதற்காக நான் வருகின்றேன். இரவிலிருந்து பகலுக்குச் செல்லும் வழி கூறுகின்றேன். கண்ணில்லாதவர்களுக்கு வழி... என்று பாடுகின்றனர் அல்லவா! நாங்கள் கண்ணில்லாதவர்கள், எங்களுக்கு வழி காண்பியுங்கள் என்று அனைவரும் கூறுகின்றனர். எங்கு செல்வதற்கான வழி? தங்களது வீட்டிற்கான வழி. இங்கு அதிக துக்கம் இருக்கின்றது. பாபா, கண்ணில்லாத குருடர்களாகிய எங்களுக்கு நீங்கள் தான் ஊன்கோலாக இருக்கின்றீர்கள். பாபா என்ற வார்த்தையின் மூலம் ஆஸ்தியும் நினைவிற்கு வருகின்றது. பிரபு அல்லது ஈஸ்வரன் என்று கூறுவதனால் ஆஸ்தியின் போதை ஏற்படுவது கிடையாது.

ஏனெனில் பகவான் என்று யாரைக் கூறுகின்றோம்? நீங்கள் தான் தாய், தந்தை... என்று அவரது மகிமையாகும். இந்த வேதங்கள் அழிவற்றது என்று மனிதர்கள் கூறி விடுகின்றனர். எப்பொழுதிலிருந்து படித்து வருகின்றீர்கள்? என்று கேளுங்கள். சத்யுகத்திலிருந்தா என்ன? அங்கு சாஸ்திரங்கள் கிடையவே கிடையாது. இது பக்தியினுடையது. எதையும் அறிந்து கொள்வது கிடையாது. இப்பொழுது நான் வந்து பிரம்மாவின் மூலம் அனைத்தின் சாரத்தையும் புரிய வைக்கின்றேன் என்று தந்தை கூறுகின்றார். பிரம்மா என்ற குழந்தை என்னுடையவரா? அல்லது விஷ்ணுவின் நாபியிலிருந்து வெளிப்பட்டாரா? பிரம்மா சிவனின் குழந்தையாவார். விஷ்ணுவின் குழந்தை கிடையாது. ஆம், பிரம்மா தான் பிறகு விஷ்ணுவாக ஆகின்றார். பிறகு விஷ்ணு 84 பிறவிகளுக்குப் பிறகு பிரம்மா ஆகின்றார். இந்த ஆழமான ரகசியத்தை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தான் புரிந்து கொள்கின்றீர்கள். இப்பொழுது பிரம்மாவின் வாயின் மூலம் பிராமணர்களாக உங்களுக்கு பிறப்பு ஏற்பட்டிருக்கின்றது எனில் எவ்வளவு போதை மற்றும் குஷி குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு ஏற்பட வேண்டும்! நல்லது.

இனிமையிலும் இனிய செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

- 1) முழுமையாக தூய்மை ஆவதற்காக கலப்படமற்றவர்களாக ஆக வேண்டும். ஒரு தந்தையிடம் மட்டுமே கேட்க வேண்டும், ஒருவரை மட்டுமே நினைவு செய்ய வேண்டும்.
- 2) இறைவனின் உதவியாளர்களாகி பாரதத்தை பாவனமாக்கும் சேவை செய்ய வேண்டும். ஒரு தந்தையிடம் மட்டுமே அன்பு வைக்க வேண்டும்.

வரதானம்: எனது என்ற குறையை சமாப்தி செய்து நிறைந்த அனுபவம் செய்யக் கூடிய முழு பொறுப்பாளி (டிரஸ்டி) ஆகுக!

தந்தையின் ட்ரீமத்படி நிமித்தமாகியிருந்தால் எனது குடும்பம், எனது சென்டர் என்பது இருக்காது. குடும்பத்தில் இருந்தாலும் டிரஸ்டியாக இருங்கள். சென்டரில் இருந்தாலும் தந்தையின் சென்டராகும், எனது கிடையாது. ஆகையால் சிவ தந்தையின் பண்டாரம், பிரம்மா பாபாவின் பண்டாரமாகும் என்ற நினைவின் மூலம் நிறைந்த அனுபவம் செய்வீர்கள். எனது என்பதை கொண்டு வந்தால் பண்டாரத்தில் லாபம் ஏற்படாது. ஏதாவது காரியத்தில் ஒருவேளை குறையிருந்தால் இதற்குக் காரணம் தந்தையை தவிர்த்து எனது என்ற குறை அதாவது அசத்தம் கலப்படம் ஆகியிருக்கின்றது.

சுலோகன்: பாப்சமான் ஆக வேண்டுமெனில் புரிந்து கொள்வது, விரும்புவது மற்றும் செய்வது மூன்றையும் சமம் ஆக்குங்கள்.